

Texter till sångerna av Mikis Theodorakis och Stavros Xarchakos, 3 juli 2025

FAMILY & FRIENDS & FREEDOM – MIKIS THEODORAKIS 100 YEARS

Torsdag 3 juli 2025 19:00 Lundsbergs kyrka

Music Quartet of The Larissa Philharmonics: Andriana Balamoti, alto, Christos Sacharias, baryton, Michalis Sambanis, klarinett, Christos Ktistakis, piano
Maria Jacobson Picasso, sopran, Markus Borg, tenor, presentation & deklamation,
Silvio Merazzi, trumpet, Johannes Rydén, cello, Max Merazz-Jacobson, piano

**1. *I frukträdgårdarna (ΣΤΑ ΠΕΡΙΒΟΛΙΑ)* från *Balladen om den döda brodern*
(1962) Text: Mikis Theodorakis, 1925-2021**

I frukträdgårdarna

I frukträdgårdarna, i de blommande trädgårdarna
ska vi dansa som förr i tiden
och vi bjuder in Döden
att ta sig ett glas med oss och sjunga med.

Håll i klarnetten och skalmajan
så kommer jag med min lilla luta
Åh, jag kommer också....
du tog mig när jag var inne i elden, mitt i striden, Död
låt oss gå till frukträdgårdarna och dansa

I frukträdgårdarna, i de blommande trädgårdarna
Om jag vinner över dig, Död, drickande vin
Om jag vinner över dig, Död, dansande och sjungande
då ska du låta mig leva ännu en natt.

Håll ditt hjärta, min söta mor,
för jag är sonen som kom tillbaka för att få en blick av dig igen
Åh, bara en enda blick...

När jag drog till fronten, mor
Kom du inte för att ta avsked av mig
Du var upptagen med arbete i andra människors hus, så helt allena steg jag på på
det tåg som förde mig bort från livet ...

In the Orchards

In the orchards, in the blooming gardens
we shall dance like in the old days
let us invite Death
to have a drink together and sing along.

Hold the clarinet and zurnas
and I will come with my little baglamas
Oh, I will come, too...
you took me while I was in the fire of the battle, Death
let's go to the orchards to dance now

In the orchards, in the blooming gardens
if I beat you, Death, while drinking wine
if I beat you, Death, while dancing and singing
then you must grant me another night to live.

Hold your heart, my sweet mother,
for I am the son who came back for a glance of yours
Oh, for just one glance...

When I got off to the front, little mother
you didn't come to see me
You were busy working in other people houses, so, all alone
I got on the train
that took me beyond life...

ΣΤΑ ΠΕΡΙΒΟΛΙΑ

Στα περβόλια, μες στους ανθισμένους κήπους
σαν άλλοτε θα στήσουμε χορό
και τον Χάρο θα καλέσουμε
να πιούμε αντάμα και να τραγουδήσουμε μαζί

Κράτα το κλαρίνο και το ζουρνά
κι εγώ θα `ρθω με τον μικρό μου τον μπαγλαμά
Αχ, κι εγώ θα `ρθω...
μες στης μάχης τη φωτιά με πήρες, Χάρε
πάμε στα περβόλια για χορό

Στα περβόλια, μες στους ανθισμένους κήπους
αν σε πάρω, Χάρε, στο κρασί
αν σε πάρω στον χορό και στο τραγούδι
τότες χάρισέ μου μιας νυχτιάς ζωή

Κράτα την καρδιά σου, μάνα γλυκιά
κι εγώ είμ' ο γιος που γύρισε για μια σου ματιά
Αχ, για μια ματιά..

Για το μέτωπο σαν έφυγα, μανούλα
εσύ δεν ήρθες να με δεις
Ξενοδούλευες και πήρα μόνος μου το τρένο
που με πήγε πέρ' απ' τη ζωή...

**2. *Vackra stad* (Όμορφη Πόλη) ur sångcykeln *Lipotaktes*. (1962) Text: Mlkis
Theodorakis bror Giannis Theodorakis (1932-1996)**

Vackra stad

Vackra stad – röster – melodier
Oändliga gator - stulna blickar
Solen förgyller händer skingrade som frön
Berg – halvt byggda torn – utsträckta hav.

Du blir min innan dagen blir natt.
Innan solens sista strålar kastat ut sina nät,
kommer Du att vara med mig.

Natten är här! Fönster har stängts som grindar.
Natten har fallit! Gator har försvunnit.

Beautiful City

Beautiful city – voices – melodies
Infinite streets – stolen glances
The sun gilds hands scattered like seeds
Mountains – half-built towers – outstretched seas.

You'll be mine before day turns to night.
Before the sun's final rays cast their nets,
You're going to be mine.

You'll be mine before day turns to night.
Before the setting sun throws its nets,
You're going to be mine.

Night has come! Windows have closed like gates.
Night has fallen! Streets have passed away.

Όμορφη πόλη

Όμορφη πόλη φωνές μουσικές
απέραντοι δρόμοι κλεμμένες ματιές
ο ήλιος χρυσίζει χέρια σπαρμένα
βουνά και γιαπιά πελάγη απλωμένα

Θα γίνεις δικιά μου πριν έρθει η νύχτα
τα χλωμά τα φώτα πριν ρίξουν δίχτυα
θα γίνεις δικιά μου

Θα γίνεις δικιά μου πριν έρθει η νύχτα
τα χλωμά τα φώτα πριν ρίξουν δίχτυα
θα γίνεις δικιά μου

Η νύχτα έφτασε τα παράθυρα κλείσαν
η νύχτα έπεσε οι δρόμοι χαθήκαν...

3. *Måne, du förhåxade mig* (ΦΕΓΓΑΡΙ ΜΑΓΙΑ ΜΟΥ 'ΚΑΝΕΣ) 1961/62 Text: Errikos Thalassinios (1927-2000)

Måne, du förhåxade mig

Måne, du förhåxade mig
och jag flackar omkring på främmande marker

mitt hem lämnat föräldralöst
aftonen outhärdlig
och bergen dystra
Åh! Himlen skickade ut en fågel
för att ge tålmod till min mor

Åh! Himlen skickade ut en fågel
en liten svala,
som flög och gjorde sitt bo
i trädgårdens plommonträd
bredvid verandan,
Åh!!! Himlen skickade ut en fågel
för att ge tålmod till min mor

För att ge tålmod till min mor
insvept i näsduken,
hemgift till min lillasyster
och till grannflickan
en varm kyss på läpparna.
Åh!!! Himlen skickade ut en fågel
för att ge tålmod till min mor

Moon, you put a spell on me

Moon, you put a spell on me
and I'm roaming foreign lands
my home left orphaned
the eventide unbearable
and the mountains glum
Oh! Heaven sent out a bird
to bring courage to my mother

Oh! Heaven sent out a bird
a little swallow,
to go and make its nest
on the garden's bullace
next to the porch,
Oh!!! Heaven sent out a bird
to bring patience to my mother

To bring patience to my mother
wrapped in the handkerchief,
dowry to my little sister
and to the little girl next door
a sweet kiss on the lips...
Oh!!! heaven sent out a bird
to bring patience to my mother

ΦΕΓΓΑΡΙ ΜΑΓΙΑ ΜΟΥ 'ΚΑΝΕΣ

Φεγγάρι μάγια μου 'κανε

και περπατώ στα ξένα
είναι το σπίτι ορφανό
αβάσταχτο το δειλινό
και τα βουνά κλαμένα
Στείλε ουρανέ μου ένα πουλί
να πάει στη μάνα υπομονή

Στείλε ουρανέ μου ένα πουλί
ένα χελιδονάκι,
να πάει να χτίσει τη φωλιά
στο κήπου την κορομηλιά
δίπλα στο μπαλκονάκι,
στείλε ουρανέ μου ένα πουλί
να πάει στη μάνα υπομονή

Να πάει στη μάνα υπομονή
δεμένη στο μαντίλι
προικιά στην αδερφούλα μου
και στη γειτονοπούλα μου
γλυκό φιλί στα χείλη
Στείλε ουρανέ μου ένα πουλί
να πάει στη μάνα υπομονή

4. *Tåget går klockan åtta* (ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΦΕΥΓΕΙ ΣΤΙΣ ΟΧΤΩ) (1961) Text: Manos Eleftheriou (1938-2018)

Tåget går klockan åtta

Tåget går klockan åtta
En resa till 'Katerini'
Den där månaden november kommer inte
den där åttan kommer du inte att minnas
den där åttan kommer du inte att minnas
Tåget går till 'Katerini'
Den där månaden november kommer inte

Jag träffade dig nyss,
drickande Ouzo på vid "Lefteris"
Natten kommer inte till något annat ställe
Att ha sina egna "hemligheter"
Att ha sina egna "hemligheter"
och komma ihåg vem som känner till dem
Natten kommer inte till något annat ställe

Tåget går klockan åtta
Men, du, alldeles ensam, är kvar.
Du håller utkik i 'Katerini'
i dimman, fem till åtta
i dimman, fem till åtta
som blivit en kniv i ditt hjärta
där du håller utkik i 'Katerini'

The train leaves at eight

The train leaves at eight
for a trip to Katerini
That month November will not come
that eight you won't remember
that eight you won't remember
The train is going to Katerini
That month November will not come

I met you again recently
sipping you ouzo by Lefteris's
Night won't come to another place
having your own secrets
having your own secrets
And to remember, who knows them
Night won't come to another place

The train leaves at eight
But you have remained alone
You keep vigil in Katerini
In the fog, five to eight
In the fog, five to eight
Turned into a knife in your heart
You keep vigil in Katerini.

Το τρένο φεύγει στις οχτώ

Το τρένο φεύγει στις οχτώ
ταξίδι για την Κατερίνη
Νοέμβρης μήνας δε θα μείνει
να μη θυμάσαι στις οχτώ
να μη θυμάσαι στις οχτώ
το τρένο για την Κατερίνη
Νοέμβρης μήνας δε θα μείνει

Σε βρήκα πάλι ξαφνικά
να πίνεις ούζο στου Λευτέρη
νύχτα δε θα 'ρθει σ' άλλα μέρη
να 'χεις δικά σου μυστικά
να 'χεις δικά σου μυστικά
και να θυμάσαι ποιος τα ξέρει
νύχτα δε θα 'ρθει σ' άλλα μέρη

Το τρένο φεύγει στις οχτώ
μα εσύ μονάχος σου έχεις μείνει
σκοπιά φυλάς στην Κατερίνη
μεσ' στην ομίχλη πέντε οχτώ
μεσ' στην ομίχλη πέντε οχτώ
μαχαίρι στη καρδιά σου εγίνει

σκοπιά φυλάς στην Κατερίνη

5. Flyktingen (Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ) ur Balladen om Mauthausen (1966)

Text: Iakovos Kambanellis (1921-2011) / Mikis Theodorakis (1925-2021)

Flyktingen (översättning cantabile Lars Forsell)

Jag heter Jannis, jag har rymt
från fängelset, för det var grymt
Jag vill va' fri, fri liksom ni
från fängelset ni inte känner

Säg fröken, ge mig litet mat,
Jag tar min frihet utan hat
Jag vill va' fri, fri liksom ni
Och jag tror kanske vi är vänner.

Alltid så säger dom 'Nej'
Gå till nå'n annan, inte mej
Jag vill va' fri, fri liksom ni
Men fan! Vem lyssnar på mitt skrik?

Jag heter Jannis, ge mig skydd!
Jag är på flykt emot min bygd
Jag vill va' fri, fri liksom ni
Allt jag vill är vara trygg.

Säg, Brechts landsmän, vad ni vill
Jannis är död, ni hjälpte till
Jannis är död, Jannis är död,
Jannis är död, ni hjälpte till.

The fugitive

Janos Ber was from the North
The wire was more than he could stand
He dared take heart, he dared take wing,
And through the villages he ran

Give me, lady, a piece of bread,
and clothes for me to change into.
I've many miles ahead, many miles to go
and lakes that I must leap across

Whenever he stops, wherever he goes,
terror and fear come after him,
a voice is heard, an awful voice:
Hide, hide from the fugitive!

Christians, I'm no murderer,

I'm no beast to eat you up.
Escaped from the camp to go to my home,
My home, my home is where I'm going

Ah, what deadly wilderness,
In the land, the land of Berthold Brecht.
They hand him to the SS guards
and now they take him to be hanged.

Ο δραπέτης

Ο Γιάννος Μπερ απ' το βοριά το σύρμα δεν αντέχει
Κάνει καρδιά, κάνει φτερά
μες στα χωριά του κάμπου τρέχει
μες στα χωριά του κάμπου τρέχει

Δώσ' μου κυρά λίγο ψωμί και ρούχα για ν' αλλάξω
Δρόμο να κάνω έχω πολύ
πάνω από λίμνες να πετάξω

Όπου σταθεί κι όπου βρεθεί τρόμος και φόβος πέφτει
και μια φωνή, φρικτή φωνή
κρυφτείτε, κρυφτείτε απ' το δραπέτη

Φονιάς δεν είμαι, χριστιανοί, θεριό για να σάς φάω
Έφυγα από τη φυλακή
στο σπίτι, στο σπίτι μου να πάω

Αχ, τι θανάσιμη ερημιά στου Μπέρτολντ Μπρεχτ τη χώρα
Δίνουν το Γιάννο στους Ες-Ες
Για κρέμασμα τον πάνε τώρα

6. Sångernas sång (ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ) (1961)

Text: Iakovos Kambanellis (1921-2011)

***Sångernas Sång* (översättning cantabile Lars Forsell)**

Min kära, min ros är så underbar,
i enkel blomullsblus, med sitt mörka hår
fäst uppå huv'et med en kam
Och ingen vet hur underbar hon var, min ros
Och ingen vet hur underbar hon var, min hind
Och ingen vet hur underbar hon var, min vän

Åh, döttrar av Auschwitz,
åh, döttrar av Dachau,
ni såg henne vandra här förbi
ni såg henne vandra här förbi
ni såg henne vandra här förbi.

Ni såg hur hon anträdde sin resa

Men utan bomullsblus, hennes mörka hår
var tovtigt, smutsigt, utan kam

Min kära, min ros är så underbar,
Och modern älskade sitt barn
Och brodern höll henne så kär
Och ingen vet hur underbar hon var, min ros
Och ingen vet hur underbar hon var, min hind
Och ingen vet hur underbar hon var, min vän

Döttrar av Mauthausen
och döttrar av Belsen,
ni såg henne vandra här förbi
ni såg henne vandra här förbi
ni såg henne vandra här förbi.

I kölden stod hon på den grå stationen
Hon höll ett nummer mellan frusna fingrar
med en jude-stjärna på sitt bröst

Min kära, min ros är så underbar,
I enkel bomullsblus, med sitt mörka hår
Fäst uppå huv'et med en kam
Och ingen vet hur underbar hon var, min ros
Och ingen vet hur underbar hon var, min hind
Och ingen vet hur underbar hon var, min vän.

Song of Songs

How beautiful my love is,
With her everyday dress
And a clip in her hair
No one knew that she was so beautiful

Girls of Auschwitz,
Girls of Dachau,
Have you seen my love?
Have you seen my love?
Have you seen my love?

We saw her on a long journey.
She wasn't wearing her dress anymore,
Nor did she have a clip in her hair

How beautiful my love is
Pampered by her mother,
And her brother's kisses
No one knew that she was so beautiful,
No one knew that she was so beautiful,
No one knew that she was so beautiful,

Girls of Mauthausen,

Girls of Belsen,
Have you seen my love?
Have you seen my love?
Have you seen my love?

We saw her standing in the frozen courtyard,
With a number on her pale arm,
A yellow star over her heart

How beautiful my love is
Pampered by her loving mother,
And her brother's kisses
No one knew that she was so beautiful.
No one knew that she was so beautiful.
No one knew that she was so beautiful.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Τι ωραία που είν' η αγάπη μου
με το καθημερινό της φόρεμα
κι ένα χτενάκι στα μαλλιά.
Κανείς δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία.

Κοπέλες του Άουσβιτς,
του Νταχάου κοπέλες,
μην είδατε την αγάπη μου;

Την είδαμε σε μακρινό ταξίδι,
δεν είχε πια το φόρεμά της
ούτε χτενάκι στα μαλλιά.

Τι ωραία που είν' η αγάπη μου,
η χαϊδεμένη από τη μάνα της
και τ' αδελφού της τα φιλιά.
Κανείς δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία.

Κοπέλες του Μαουτχάουζεν,
κοπέλες του Μπέλσεν,
μην είδατε την αγάπη μου;

Την είδαμε στην παγερή πλατεία
μ' ένα αριθμό στο άσπρο της το χέρι,
με κίτρινο άστρο στην καρδιά.

Τι ωραία που είν' η αγάπη μου,
η χαϊδεμένη από τη μάνα της
και τ' αδελφού της τα φιλιά.
Κανείς δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία.

7. Stranden (ΣΤΟ ΠΕΡΙΓΙΑΛΙ ΤΟ ΚΡΥΦΟ) (1963) Text: Giorgos Seferis (1900-1971)
Nobelpriset 1931

Stranden översättning cantabile: Lars Forsell (1928-2007)

Vit som en duva låg havets strand
Och allt var sol och kärlek allt
Törsten brann som solens fackla brann
Men havet var för salt.

På stranden satt vi under sol och vind,
i sanden skrev vi hennes namn
Men floden kom och havet smög sig in
och hennes namn försvann.

Så vaknade vårt liv i kärleksbrand
men vi förstod, vi hade fel
Åh, soldröm, vinddröm, havsdröm - ni försvann
med er försvann vår själ.

To the hidden shore

To the hidden shore
and white like a dove
we got thirsty at noon
but the water was brackish

On the golden sand
we wrote her name
Tenderly the sea's wind blew
and the writing was erased.

With what heart, with what breath,
what desires and what passion
we took our lives-- mistake!
and we changed life.

Στο περιγιάλι το κρυφό

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι
διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή
γράψαμε τ' όνομά της
Ωραία που φύσηξε ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή .

Με τι καρδιά, με τι πνοή,
τι πόθους και τι πάθος
πήραμε τη ζωή μας. Λάθος!
κι αλλάξαμε ζωή.

PAUS

Honeymoon Song (Αν θυμηθείς το όνειρο μου) (1958) Grekisk text: Nikos Gkatsos
1960 (1914-1992)

Αν θυμηθείς το όνειρο μου

Smekmånadssång (översättning cantabile från engelskan KMJ 2025)

Aldrig jag anat att en sådan dag låg framför oss
Sol i mitt hjärta och hjärtat mitt i denna sol
Och horisonten är fri, dina ögon så ljusa som himlen
Kärlek är taket
Känslorna snurrar
fria som luft
För nu och alltid, för evigt
För alltid din hand i min
Vem kunde ana att vi fick den frihet vi drömt om
Drömmen är fri
Men vi då? bundna av kärlekens band
Av kärlekens band
Av kärlekens band.
Vem hade anat att vi fick den frihet vi drömt om?
Drömmen är fri
Men vi då? Bundna av kärlekens band
Av kärlekens band
Av kärlekens band
Av kärlekens band

The Honeymoon Song (1959) (Engelsk text cantabile 1963 William Sansom, 1963)

I never knew that a day like today lay before us
I've got the sun in my heart and my heart's in the sun
Skies are as bright as your eyes
The horizon is open
Love is the ceiling
Feelings are reeling
Free as the air

Forever on and forever
Forever on side by side
Who ever knew that we two could be free as we'd fancy?
Fancy is free
But are we, who are bound to each other by love?
To each other by love

Who ever knew that we two could be free as we'd fancy?
Fancy is free

But are we, who are bound to each other by love?
To each other by love
To each other by love
To each other by love

Αν θυμηθείς το όνειρό μου

Στην αγκαλιά μου κι απόψε σαν άστρο κοιμήσου.
Δεν απομένει στον κόσμο ελπίδα καμιά.
Τώρα που η νύχτα κεντά1 με φιλιά το κορμί σου
μέτρα τον πόνο
κι άσε με μόνο
στην ερημιά.

Αν θυμηθείς τ' όνειρό μου
σε περιμένω να 'ρθεις
μ' ένα τραγούδι του δρόμου
να 'ρθεις όνειρό μου
το καλοκαίρι
που λάμπει τ' αστέρι
με φως να ντυθείς.

Στην αγκαλιά μου σαν άστρο κοιμήσου κι απόψε
είν' η καρδιά μου κοντά σου ποτάμι θολό
απ' της αγάπης τον κήπο γαρίφαλα κόψε
και πριν να φύγω
άσε με λίγο
να σε φιλώ.

8. *Ge dig till tåls! (ΥΠΟΜΟΝΗ)* (1966) Musik: Stavros Xarchakos (*1939), Text:
Alekos Sakellarios (1913-1991)

Ge dig till tåls!

Ge dig till tåls!
Grannskap, din väg är trång
kall och grå himmel
svart liv, dag och natt
molnen som enda sällskap
Tålamod, tålamod, tålamod

Ge dig till tåls
Och himlen blir blåare
Ge dig till tåls
Ett citronträd blommar i grannskapet
Tålamod, tålamod, tålamod

Ge dig till tåls
Ge dig till tåls

Be patient!

Be patient!

Neighborhood, your road is narrow
cold and grey sky
black life, day and night
cloudiness for company
patience, patience, patience

Be patient

and the sky will be bluer

Be patient

a lemon tree blooms in the neighbourhood

Patience, patience, patience

Be patient...

Be patient...

ΥΠΟΜΟΝΗ

Γειτονιά, ο δρόμος σου στενός
Παγωνιά και γκρίζος ουρανός
Μαύρη ζωή, βράδυ πρωί
Για συντροφιά μια συννεφιά
Υπομονή, υπομονή, υπομονή
Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

Υπομονή, υπομονή, υπομονή
Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

Υπομονή, υπομονή, υπομονή
Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

10.Sorg / En sång om frihet (O ΚΑΗΜΟΣ) (1960) Text: Dimitris Chistodoulou
(1924-1991)

Sorg

Kustlinjen är himmelsvid
Vågorna går höga
Sorgen är stor
Och synden bitter

En flod flyter i mig
Blodet från ditt sår
Och din kyss på min mun
bittrare än blodet.

Du vet inte vad den isande kylan betyder
en kväll utan måne
Att inte veta
när smärtan kommer att ta dig.

En flod flyter i mig
Blodet från ditt sår
Och din kyss på min mun
bittrare än blodet.

En sång om frihet (Tolkning cantabile: Bo Setterlind (1923-1991))

Det finns ett hav, som ingen ser,
det finns en grav, där ingen dör,
det finns en sol, som ej går ner,
det finns en strand i varje själ.

Och om du vill ditt väl förstå
och vara fri, när molnen gå,
så bygg en värld, en värld att leva i,
nu gäller det ditt Liv, ditt eget Liv!
så bygg en värld, en värld att leva i,
nu gäller det ditt Liv, ditt eget Liv!

Det finns en värld, som ej förgår,
det finns ett brev, som ingen läst,
det finns en vind, som allt förstår,
det finns en frihet utan sår.

Och om du vill ditt väl förstå
och vara fri, när molnen gå,
så bygg en värld, en värld att leva i,
nu gäller det ditt Liv, ditt eget Liv!
så bygg en värld, en värld att leva i,
nu gäller det ditt Liv, ditt eget Liv!

Sorrow

The coastline is huge
The waves are high
The sorrow is great
And bitter the sin

Within me a river,
The blood of your wound

And your kiss on the mouth
More bitter than blood

You don't know what the frost
Of a moonless night means
Not to know
When the pain will take you

Within me a river,
The blood of your wound
And your kiss on the mouth
More bitter than blood

Ο Καημός

Είναι μεγάλος ο γιαλός
είναι μακρύ το κύμα
είναι μεγάλος ο καημός
κι είναι πικρό το κρίμα

Ποτάμι μέσα μου πικρό
το αίμα της πληγής σου
κι από το αίμα πιο πικρό
στο στόμα το φιλί σου

Δεν ξέρεις τι 'ναι παγωνιά
ραδιά χωρίς φεγγάρι
να μη γνωρίζεις ποια στιγμή
ο πόνος θα σε πάρει

Ποτάμι μέσα μου πικρό
το αίμα της πληγής σου
κι από το αίμα πιο πικρό
στο στόμα το φιλί σου

Despina Vasvatekis, Larissa Symfoniorkesterns ordförande skriver:

THEODORAKIS

För mig var Mikis Theodorakis en legend. Redan i min ungdom lät jag mig begeistras av det intellektuella och estetiska arbetet som denne kreativa och genuina begåvning stod för. Jag var fascinerad av det autentiska och av den ögonöppnande sanning som fanns i hans skapelse, av det som på ett organiskt sätt berör våra sinnen och försätter själen i stark rörelse genom de känslor som hans verk är laddade med.

Musiken som trängde in i hans själ absorberade han. Han sökte perfektion och fann den genom att förvandla ord till musik. Han fångade musiken i texter av grekiska diktare som Elytis, Ritsos och Seferis. Han skrev musik med begrundan och förstånd. I början band han ihop den grekiska melodivärlden med en europeisk musiktradition. Därefter sökte han efter en igenkännbart modern grekisk musikstil, en stil som ger folket och den moderna tiden en röst genom livliga, originella och medryckande melodier

Despina Vasvatekis, chair of Larissa Symphony Orchestra writes:

THEODORAKIS

For me, Mikis Theodorakis was a legend. From my youth I have been a fan of the intellectual and aesthetic work of this creative and genuine talent. I was fascinated by the authenticity and the eye-opening truth of his creation, which organically touches our senses and stirs the soul to the same extent as it is charged with emotions.

Music permeated his mind and he absorbed it. In search of perfection, he turned words into music. He captured the music in the lyrics of Greek poets such as Elytis, Ritsos and Seferis. He wrote music with thought and with reason. Initially he grafted the Greek world of melodies onto the tree of European musical tradition. Then he searched for a distinctly modern Greek form of music, expressing the people and his era through his lively, original, and expressive melodies.

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο Μίκης Θεοδωράκης για μένα υπήρξε ένας μύθος. Από τα νεανικά μου χρόνια έγινα δέκτης της πνευματικής και αισθητικής δημιουργίας ενός πηγαίου και αληθινού ταλέντου. Με γοήτευσε η γνησιότητα και η αποκαλυπτική αλήθεια της δημιουργίας του η οποία βρίσκεται σε οργανική σύνδεση με την ανθρώπινη ευαισθησία έτσι που να δονεί την ψυχή ανάλογα με τη συναισθηματική φόρτιση που περιέχει.

Η μουσική ήταν διάχυτη στο πνεύμα του και την κατέγραψε. Ψάχνοντας την τελειότητα μετουσίωσε το λόγο σε μουσική. «Παγίδευσέ» τη μουσική μέσα στους στίχους του Ελύτη, του Ρίτσου, του Σεφέρη '. Έγραψε μουσική με σκέψη και με λόγο. Αρχικά μπόλιασε τον μελωδικό κόσμο του Ελληνισμού πάνω στο δέντρο της Ευρωπαϊκής μουσικής τέχνης. Στη συνέχεια αναζήτησε μια καθαρά νεοελληνική μουσική φόρμα εκφράζοντας τον λαό και την εποχή μέσα από τη ζωντανή, την πηγαία, την αποκαλυπτική του μελωδία.